

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

LXXXV. Matrimoniorum firmitati consulendo damnatur, & annullantur
pacta inter Conjuges inita de non appellando a sententia lata pro
Matrimonii nullitate: Confirmatur Constitutio edita super hujusmodi ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

titulo, colore, aut forma, in Ephippiis Equorum Præfulum curru raptantium non apponantur. Et si forte apposta fuerint ornamenta, omnino amoveantur.

IV. Nulli præterea Prælatorum, nisi Prælati habitu induto, publicas Ecclesias, in quibus Sanctissimum Sacramentum Fidelium venerationi fuerit expositum, vel alia quæcumque sollempnia inibi peragantur, diurno tempore ingredi liceat.

V. Statuit insuper S. Congregatio, ut Decreto alias per eam emanato die scilicet 26. Aprilis 1701., & a Sa. me. Clemente XI. approbato, nempe: Prælati usum Rocchetti habentes, eodem induti, Eminentissimos Dominos nuper creatos visitabunt, quos denuò cum Rocchetto, ut supra, visitabunt, post suscepta Cardinalatus Insignia: adderetur, quod ipsi Prælati ejusdem visitationis officium explere teneantur, non solum statimac Prælatium sumpserint habitum; sed etiam cum aliquâ distinctâ novâ Dignitate, vel munere fuerint insigniti, & occasione publici alterius Officii sibi ab Apostolica Sede collati, pro quo explendo ab Urbe sint recessuri, & quando, illo adimpleto, in Urbem redierint permansuri.

VI. Utque suprema Cardinalatus Dignitas semper, & ubique debito non fraudetur honore, decrevit itidem eadem Sacra Congregatio, quod Prælati tam privatâ, quam publicâ Causâ itinerantes, dum eos per Civitates, in quibus aliquis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis adfuerit, transire acciderit, ergâ ipsum, præfatam visitationis officium, prout tempus, & circumstantiæ ferent, explere non prætermittant.

Et facta per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro BENEDICTO Papa XIV. de præmissis omnibus relatione, Idem Sanctissimus Dominus Noster prædicta Decreta, non solum approbavit, sed inviolabiliter præcepit servari, ac peculiariter Collegiis omnibus Prælatorum iussit significari, ne sub quovis prætextu, tolerantia, causa, vel colore, quæ superius præscripta sunt, secus interpretando, variationi, vel omissioni subjaceant; sed omnimodè, prout exprimuntur, ab omnibus servanda mandavit, & quatenus opus fuerit, pro eorundem Decretorum executione ad omnia alia necessaria, & opportuna remedia, se deventurum expressit. Hac die 23. Novembris 1742. Sanctissimi Domini Nostri Pontificatus Anno III.

T. Episcopus Ostien., & Veliternen. Card. Rufus Sac. Collegii Decanus, Vice-Cancellarius, Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

Ignatius Reali Secretarius.

LXXXV.

Matrimoniorum firmitati consulendo, damnantur, & annullantur pacta inter Conjuges inita de non appellando à sententia lata pro Matrimonii nullitate, confirmatur Constitutio edita super hujusmodi judiciorum forma; Ecclesiastica Disciplina observantia in Matrimonii celebratione commendatur.

Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis, & Episcopis Regni Poloniae.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Connubioli
frequentes in
Polonia sol-
lutiones aliâs
improbatae.

NIMIAM licentiam, ac libertatem, abusumque, in perpetuis indissolubilibusque vinculis Matrimoniorum canonicè celebratorum,

diuturna etiam animorum concordia stabilium, nulla legitima causa intercedente, nec, si qua esset, juxta canonicas præscriptiones expensâ, ac tanta cum facilitate, non sine gravi bonorum offensione, dissolvendis, in Ecclesiasticis istius Poloniae Regni Curis inductum vigentemque, per alias nostras in simili forma Brevis Literas die undecima mensis Aprilis anno millesimo septingentesimo quadragesimo primo ad Vos datas, deplorantes Nos, & detestantes, atque insimul Fratritates Vestras rogantes, & in Domino exhortantes ad custodiendas vigilias super Ovibus vestrae curæ commissis, admonueramus, Nos hac in re salutare Leges modumque opportunum seriò meditari.

§. 1. Interea certiores facti, in quamplurimis Christiani Orbis regionibus inveciam esse pravam consuetudinem Matrimoniorum Occultorum, vulgò Conscientiæ dictorum, à quibus illa quoque, inter cæteras inde provenientes inordinationes, confusionesque, emanabat, qua occultata hujusmodi Matrimonia, aliis Matrimoniis cum aliis Conjugibus publicè celebratis, re ipsa solvebantur; per Encyclicas alias nostras Literas ad Venerabiles Fratres, Patriarchas, Primate, Archiepiscopos, & Episcopos univeros die vigesima sexta mensis Augusti ejusdem anni scriptas, ea, ad antedictam pravam consuetudinem penitus abrogandam, præscriptimus, quæ Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis consona, si accuratè servarentur, injectam Nobis sollicitudinem imminerent.

§. 2. Hisce insuper alias pariter nostras sub Plumbo Literas tertio nonas Novembres anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo primo expeditas addidimus, in quibus typorum arte editis, ac palam propositis, & vulgatis, statuimus, & in causis Matrimonialibus super Validitate, & Nullitate Matrimoniorum servandas mandavimus Leges, ac Regulas, quantum ab hominibus prospici potest, opportunas, ac necessarias, secundum quas Ecclesiastici Judices, neque culpa, & improbitate, neque infirmitate, ac ignorantia abrepti, cum disceptionem de validitate, & nullitate Matrimoniorum hujusmodi apud ipsos haberi contigisset, non pro ingenio, sed pro justitia tutò sententiam suam ferre possent.

§. 3. Præterea cum relatum objectumque esset, malum hujusmodi inde evenire, quod Commissiones, quæ quoad secundam in Causis Matrimonialibus edita postulata, & instantias dabantur, ad Viros ad Jus dicendum neque aptos, neque idoneos, sed judicandi prorsus incapaces dirigerentur: Nos non solum per Encyclicas alias Literas univèrsis Antistitibus inscriptas, singulis injunximus, & mandavimus, ut unusquisque cum Capituli Cathedralis Ecclesiæ suæ consilio, eorum Virorum, quos ad grave Judicii hujusmodi ministerium probè, & sapienter ob-eundem aptos, & idoneos, rebus omnibus considerato exacteque expensis, in Domino reputasset, indicem confectum, ad Apostolicam hanc Sanctam Sedem mitterent; verum etiam in memoratis nostris sub Plumbo expeditis Literis addendum curavimus, ne antedictæ Commissiones in secundis Instantiis super Causis Matrimonialibus deinceps ad alios dirigerentur, quam ad viciniore Antistites; atque ut tunc dumtaxat, si fortè contingeret ita fieri non posse, ad quempiam ex indicatis Viris aptis, & idoneis Commissiones hujusmodi dirigantur.

§. 4. Ex præscriptis Apostolicæ providentiæ auctoritatique nostræ Sanctionibus conceptam fiduciam sustentantes, fore nimirum, ut abusus antedictus, & omnis inordinatio istinc potissimum, quemadmodum alibi, benediciente Domino, evenire gratulabamur, penitus auferretur; ingenti cum Pontificii cordis nostri dolore

Leges super
Matrimonii
occultis à
Pontifice
editæ.

Reformata
Judicia Cau-
sæ Matrimo-
nialium.

Idoneorum
Judicum de-
putationi
consultum.

Præsertim
in hujusmo-
di causis.

Præmissa à
Polonia elu-
duntur, ini-
tis patris
penalibus
de non ap-
pellando à
sententia su-
per nullitate
Matrimo-
nii.

accepimus,

accepimus, istic novas fraudes adinventas, no-
vaeque effugia quaesita, quibus Apostolica saluta-
res Ordinationes eluderentur. Horret animus
referre non solum Paëta inter conjuges, Matrimo-
nii dissolutionem contententes, vicissim con-
venta, ut alter eorum, post latam ab Ecclesia-
stico Judice super Matrimonii nullitate senten-
tiam, ab eadem appellare audeas, ad quam-
dam certam pecunia summam alteri de ipsa sen-
tentia acquiescenti solvendam teneatur, verum
etiam ab Ecclesiastico Judice, apud quem ap-
pellatio instituta fuerit, Appellantem ad omni-
modam summam hujusmodi solutionem damnari.

§. 5. De hisce autem rebus accuratissime ex-
quisitis plenissime docti. Nos in ea sumus sen-
tentia, inordinationem, confusionemque antedi-
ctam in Regno Poloniae vigentem, majorem in
partem, ex more modoque, quo Matrimonia
per Poloniam contrahuntur, ac celebrantur, om-
nino exoriri. Sapè numero enim, ac passim
praesentia proprii Parochi, dum Matrimonium
per verba de praesenti contrahitur, desideratur,
& cuiuslibet Sacerdoti interessendi commissio, ia-
terdum inscio etiam proprio Parocho, deman-
datur. Frequentissime etiam super denunciatio-
nibus per tres Festos dies inter Missarum solen-
nia in Parochiali Ecclesia tam Viri, quam Mu-
lieris, de Matrimonio contrahendo fieri solitis,
ac tantopere praescriptis, dispensatur; itaut,
nulla intercedente legitima, & urgeari causa,
ne una quidem denunciatio fiat.

§. 6. Quamobrem obstrueta omni via, qua
ad agnitionem perveniri posset, an quodlibet
Matrimonium cum debita utriusque Contrahen-
tis libertate, & consensu celebretur; interce-
datne inter utrumque Contrahentem impedi-
mentum aliquod, cujus causa deinceps idem Ma-
trimonium jam contractum dissolvi, & irritari
debeat; Hinc opportunus datur locus frequen-
tissimis super nullitate Matrimoniorum in facie
Ecclesiae etiam initorum disputationibus; inter-
dum quidem contenditur Matrimonium, sive per
vim, sive per metum, & sine alterius Conjugis
libero consensu contractum fuisse; interdum vero
impedimentum obtenditur, quod, ceteroquin
legitimum, ac canonicum, ante resciri potuis-
set, quam Matrimonium contraheretur, nisi de
industria, deditaque opera oeculum esse voluis-
sent; interdum etiam, quod frequentius acci-
dit, inde Matrimonii nullitas arcessitur, quod
coram alio Sacerdote, licet de commissione si-
ve Parochi, sive Antistitis Ordinarii, sine tamen
debitis consuetisque formis attributa, celebra-
tum fuerit Matrimonium. Nemo sanè est, qui
non intelligat, praemissa omnia, tamquam per-
petuum Diabolicae nequitiae fomitem, apertum-
que sceleri aditum, in causa esse, & ut cano-
nicum appellationis beneficium à Nobis in ulti-
mis nostris Literis tantopere commendarum,
quo alter Conjugum, post adjudicatam alteri su-
per Matrimonii nullitate causam, frui potest,
per haec fraudes, & effugia impediatur, & ut
frequentes sint, non sine gravissima bonorum
offensione, & scandalo, in Polonia hujusmodi
Connubiorum dissolutiones.

§. 7. Itaque, ut injunctis imbecillitati nostrae
Apostolici muneris partibus, quantum cum Do-
mino possumus, satisfacere, & opportunum per-
niciosissimo huic malo remedium adhibere ad-
nitamur, motu proprio, & ex certa scientia,
ac matura deliberatione nostris, deque Aposto-
lica potestatis plenitudine, tenore praesentium,
non solum omnia, & singula ejusmodi pacta inter
Conjuges, pro dissolutione Matrimonii quan-
documque facienda, quomodolibet inita; verum
etiam ea, quibus sive directe, sive indirecte, ap-
pellatio ab Judicis sententia jam lata super Ma-
trimonii nullitate impediatur, etiam si utraque
pacta interposito iurejurando approbata, & con-

firmata, atque etiam si ante editas nostras me-
moratas ultimas Literas quomodolibet con-
venta, & facta fuissent, nulla, invalida, irrita, nul-
lius roboris, & momenti esse ac fore, & impo-
sterum futura, & habenda esse declaramus, &
nunc pro tunc annullamus, invalidamus, irrita-
musque; itaut nullo unquam pacto, tam in foro
interno, quam externo, obligatoria sint & ha-
beantur, sub excommunicationis poena ipso facto
incurrenda, a qua nemo, quicumque pacta hu-
jusmodi celebraverit, praterquam a Nobis, &
Romano Pontifice pro tempore existente Succes-
sore nostro, nisi in mortis articulo, absolutio-
nem obtinere possit. Praeterea eidem excommu-
nicationis poena ipso facto obnoxium esse & fo-
re, eamque incurrere, & incursum esse pariter
declaramus, & nunc pro tunc pronuntiamus,
quemcumque Judicem, qui pacta antedicta execu-
tioni demandanda, & servanda curare, &
pronuntiare ausus fuerit; ac propterea praefatas
ultimas Literas, seu Constitutionem nostram,
& quaecumque in iis, sive in ea, contenta, ac
praesertim omne id, quod quoad ordinem feri-
endae appellationis à deputato Matrimonii
Defensore, semper ac ab Judice contra ejusdem
Matrimonii nullitatem sententia pronuntiata fue-
rit, interponenda, continetur, statuitur, ac
praecipitur, quatenus opus sit, iterum innova-
mus, & confirmamus, denuntiamusque; & Fra-
ternitatibus Vestris easdem nostras Literas ite-
rum proponendas, evulgandasque, in virtute
sanctae Obedientiae jubemus, perinde ac si de
verbo ad verbum iisdem praesentibus expressa,
& inserta fuissent, quemadmodum earundem
tenorem ipsis praesentibus pro expresso, & in-
serto haberi volumus.

§. 8. Quamquam vero quaecumque hactenus
gessimus, reculimus, praescripsimus, satis esse
intelligimus, ut Fideles istic praesertim Matrimo-
nii sanctitatem cognitam habentes, ad Sa-
cramentum hoc magnum, ea, qua decet, ani-
mi reverentia, ac pietate, in eundem accedant,
eamdemque sanctitatem, mutuaque animorum
concordiam perpetuo inviolatam indissolubilem-
que servant; tamen nostrae hac in re gravissima
Apostolicae sollicitudini haud satis esse ducimus,
nisi Fraternitatibus Vestris proponamus praela-
ras salutaresque Leges, ac Regulas aliarum be-
nè constitutarum Dioecesium, in quibus ferè nun-
quam, aut raro lites super contractis Matrimo-
niis agitantur, & Sententiae super eorumdem Ma-
trimoniorum nullitate pronuntiantur.

§. 9. Ac primum omnium, manus, quod ad
proprium Parochum jure spectat, interessendi
Matrimonii celebrandis, per se ipse Parochus,
nisi legitima gravissimaque de causa impeditus,
obire tenetur.

§. 10. Onus pariter proprio Parocho injun-
ctum est, ut ante quam Denunciations de ineun-
do Matrimonio publice in Ecclesia inter Missa-
rum solemnias fiant, ipse tum Sponsum, tum
Sponsam seorsim cautè, & ut dicitur, ad au-
rem explorare studeat, an ex voluntate, spon-
tè, ac libenter, & vero cum animi consensu, in
matrimonium vicissim jungantur; necnon ut,
quantum fieri potest, inquirere nitatur, ullum
ne, & cujus generis impedimentum inter Con-
trahentes intercedat; aliis ne fidem sponsonem-
que alter ex Contrahentibus dederit; de consen-
su ne Parentum Filii, Filiaeque familias contra-
hant; Hæc, aliaque hujusmodi momenta post-
quam Parochi accuratissime exploraverunt; si ali-
quod eorumdem momentorum sive deficere, aut
nocere posse deprehenderunt, suspensis interea
denuntiationibus, illud, quod obitare possit,
deferre tenentur ad proprium Antistitem, qui,
prout res postulaverit, pro auctoritate, mun-
erisque sui debito, opportunè provideat.

Forum ob-
servantiam
prohibet cõ-
trahentibus,
sub poena ex-
communi. res-
serv.

Leges a se
statutas cir-
ca appella-
tiones in
causis Ma-
trim. confir-
mat, & in-
novat.

Canonum
observantia,
quoad cele-
br. matrim.
Episcopis in-
culcat.

Praesertim
assistentiam
proprii Pa-
rochi.

Inquisitione
super con-
trahentium
consensu, &
impedimen-
tis Matrim.

Neglectus
formae pra-
scriptae pro
celebratione
Matrimonii,
Fomes con-
trahentium
super. validi-
tate.

Pravi effe-
ctus, & scan-
dala inde
consequen-
tia.

Pontifex
damnat, &
annullat pra-
dicta pacta
intra, sive
in eundem.

1743.
Trinam Ma-
trimonii De-
nunciatio-
nem.

§. 11. Quod si Parochi nihil, quod Denuntiationibus publice, & de more faciendis obster, tuto animadverterint, tunc illas per tres festos dies continuos in Ecclesia inter Missarum solemniam, juxta tam Concilii Lateranensis sub sel. record. Innocentio PP. III. Prædecessore nostro, quam Concilii Tridentini præscriptum, proponant, ut impedimentum, si quod prius resciri non potuerat, ab interessentibus Auditoribus indicetur.

Mandat Or-
dinariis ne
temere de-
legent alien-
um Sacer-
dotem ad
assistendum
celebr. Ma-
trim.

§. 12. Et si autem Antistites super ovibus sibi commissis vigilas, ea, quam ante diximus, salutari ratione, custodientes, non ignorant, Matrimonium coram quolibet Sacerdote non Parocho, facta illi copia, dataque licentia, sive a proprio Parocho, sive a Loci Ordinario Antistite, validum esse, auctoritatemque super Denuntiationibus dispensandi, atque ut una pro tribus, & ne una quidem, urgente legitima gravissimaque causa, Denuntiatio fiat, permittendi, se habere; tamen diligentissime cavent, ne ad libitum hac sua auctoritate, tum super Denuntiationibus dispensandi, tum cuilibet potius Sacerdoti, quam proprio Parocho facultatem, ut in contrahendis Matrimoniis interesse possit, committendi, nisi ubi ineluctabilem necessitatem ita exigere animadverterint, urantur. Immo cum, ut præmissum est, commissionem hujusmodi necessario dandam esse perspexerint, eam non statim, sed postquam ex adhibitis diligentibus, acceptisque certis notiis, sibi tuto consiterit nullum inter Contrahentes interponi impedimentum, impertiuntur.

Nec dispen-
sent super
denuncia-
tionibus, nisi
juxta præ-
scriptum
Cone. Trid.

§. 13. Quoad dispensationem vero super Denuntiationibus, semper præ oculis Concilii Tridentini Decretum de reformatione Matrimonii habentes, apertissime intelligunt, facultatem in hujusmodi dispensationibus effrenatam immoderatamque sibi nullatenus inesse, sed facultatem ad prudentiam rationem, legitimarumque causarum emergentes occasiones dirigendam, eaque cautè uti, ita ut hac in re semper recitent hæc ejusdem Concilii Tridentini verba: *Quod si aliquando probabilis fuerit suspicio, Matrimonium maritali impediri posse, si tot, nempe tres præcesserint Denuntiationes; tunc vel una tantum Denuntiatio fiat, vel saltem Parocho, & duobus, vel tribus Testibus presentibus, Matrimonium celebretur. Deinde ante illius consummationem Denuntiationes in Ecclesia fiant, ut, si aliqua subsunt impedimenta, facilius detegantur.*

Leges Eccle-
siasticas ipsi
custodiant,
& a subditis
impleri cu-
rent.

§. 14. Hæc, Venerabiles Fratres, Antistitum gravissimas Episcopalis in Matrimoniis præsertim celebrandis ministerii partes adimplere studentium sollicitudo, diligentia, ac ratio agendi, omnes fere Connubiorum dissolutiones è medio tollit; hanc igitur sequamini. Per hanc semitam, non recens apertam, sed semper tuto tritam, & a laudato Concilio Tridentino tantopere commendatam, atque sub præcepto ad suscipiendam frequentandamque universis Antistitibus traditam, dirigite gressus vestros, ut inuncto Vobis oneri etiam hac in parte satisfacere possitis. Vigiles, ac solliciti adnitamini, ut Parochi, Animarumque Christianidelium Rectores, in partem laborum vestrorum Coadjutores vocati, in suis, ea, qua tenentur, vigilantia, sedulitate, & integritate, muneribus exercendis, per se ipsi omnem operam, & curam impendant. Ne patiamini, ut facili humanitate ducti, non autem legitima necessitate coacti, juridicam propriorum Parochorum præsentiam, in contrahendis Matrimoniis necessariam, ob quodlibet leve momentum removens, cuilibet Sacerdoti in illis interessendi licentiam concedatis. Canonicas Ordinationes, ac Leges super Denuntiationibus ante contrahendum Matrimonium faciendis, non sine gravi animi angore, conscientiaque stimulo servandas, & summa cum

nonnullorum offensione scandaloque minime prætereundas, Vos ipsi custodire, & ab aliis, quorum interest, re ipsa servari facite.

§. 15. Nec obtentu, prætextu, aut colore cuiuscumque consuetudinis, & usus hæctenus quomodolibet investi, & in vestris Diocæsisbus vigentis, eâ, quæ ad hæc usque tempora, super Denuntiationibus sine legitima causa dispensandi, versa est in fastidium, & tot litium fomitem, facilitate, deinceps abuti, audeatis; perniciofa enim consuetudo, & auctoritatis abusus, non ad normam agendi, sed ad male actorum exprobrationem confert.

Contrarias
consuetudi-
nes rejicit.

§. 16. Quam vero Vobis, ad commissiones, & dispensationes hujusmodi præcipitanter esseque dandas, exemplo, & incitamento fuisse asseritur, nimiam in iisdem tribuendis indulgentiam, qua vere, nec ne, Ordinarius Apostolicæ hujus Sanctæ Sedis in Polonia pro tempore existens. Nuntius, vigore facultatis, ipsi, inter cæteras tamquam à Latere Legato concedi solitas, utcumque hac in re competentis, eadem commissiones dispensationesque impertitur; ipsam moderno, & pro tempore existentem in Polonia Nuntio inhibendam mandamus, ut Fraternalitates Vestra, hoc exemplo, & incitamento etiam sublato, exinde sese à Commissionibus Dispensationibusve antedictis abstineant.

Adimit Nun-
tio Aposto-
lico faculta-
tem dispen-
sandi super
denunciat,
& commit-
tendi assisten-
tiam alienis
Sacerdoti-
bus.

§. 17. Itaque, Venerabiles Fratres, nolimus Vos ignorare, Nos, tot nostras susceptas sollicitudines, tot nostras non omittas adhortationes, tot præscriptas Apostolicæ nostræ providentiæ auctoritatisque ordinationes, ex animi nostri, ad majorem Dei gloriam, Animarumque salutem intenti, sententia, minime succedere, nec pristinas in Matrimoniis ineundis dissolvendis lites, & controversias è medio tolli animadvertentes, suprema auctoritate nostra, ad efficaciora, & asperiora remedia hæc malis curandis apta atque idonea opportune adhibenda, esse usuros: Vobis enim satis superque perceptum est, Nos justis, ac rationabilibus de causis, quemadmodum, si secus fortasse fiet quam præscriptimus, certe accideret, Judicium Causarum Matrimonialium Poloniae quoad primam etiam Instantiam reservare posse; & insuper, relicta Episcopis locorum prima, & Metropolitanis secunda Instantia, decernere, (sicut, necessitate tamen coacti, omnino decernemus,) ut in Causis Matrimonialibus Poloniae, tum prima ab Episcopalis, tum secunda à Metropolitanis Curis Sententia, super nullitate Matrimonii pronuntiata, executioni minime demandetur, nisi utraque Sententia, cum rationum momentis, prius in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum mature exacteque fuerit expensa, ac probata; necnon Matrimonium quodlibet, post utramque sententiam in Curis vestris latam, vel interea temporis, dum in eadem Congregatione Cardinalium utraque sententia hujusmodi expenditur, vel nullo apud eandem Congregationem Cardinalium habito recurso, quomodolibet, servatis etiam servandis, exinde contractum, nullum, irritum, nullius roboris, & momenti esse & fore declarare.

Acriora re-
media adhi-
biturum se
proficitur.

Eaque in
promptu ef-
se demon-
strat.

§. 18. Decernentes, easdem præsentis Litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, cuiusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu alias specificæ, & individua mentione, & expressione digni existant, iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, tametsi suorum Indultorum, vel Privilegorum vigore, consentire, seu vocari semel, vel pluries quomodolibet debuissent, aut ex alia quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, &

Litterarum
fivimitati con-
sult.

1743.

capite, etiam in corpore juris clauso, ullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controversiam vocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis Oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse; sed ipas praesentes Literas, & in eis contenta quaecumque, firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicae Sedis Nuntios, aliosque quoslibet quacumque praereminentia, & potestate fungentes & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere; ac irritum & inane, si seculo super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus iis omnibus, quae in saepe memoratis nostris Literis volumus non obtinere, ceterisque contrariis quibuscumque.

Aliter iudicari prohibetur, irritans &c.

Transumptis fidem haberi decernit.

Ministrorum delectum, & in officio obsequendo vigilantiam Episcopis commendat.

§. 19. Volumus denique, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quae adhiberetur eisdem praesentibus, si forent exhibitae vel ostensa.

§. 20. Ceterum Fraternalitates Vestras in partem Pontificiae sollicitudinis nostrae advocantes, rogamus, & quibus maximis possumus, Apostolicis exhortationibus excitamus, ut singulos Curiarum vestrarum Ministros, & Officiales, pietatis, probitatis, doctrinae, prudentiae, aliarumque Christianarum virtutum laude praestantiores, & diuturna experientia commendatos, semper ea, quae opus est, diligentia exquirere, & scilicet studeatis; atque iisdem districte mandetis, ut ministerium suum quisque integerrime obire satagat; nec interea Vos de assidua vigilantia vestra quidquam omitatis; considerantes, & gravissimam Pastorum Principi Jesu Christo de procuracione Gregis Vobis crediti rationem esse reddendam, & aeternam mercedem in Caelis propositam iis, qui legitime certaverint, esse retribuendam. Nos interim ad prosperum successum auspiciam, & ad Coelestium Charismatum copiam promerendam, Fraternalitibus Vestris Apostolicam Benedictionem peramanter imperitumur.

Dat. die 18. Maji 1743.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorum, sub Annulo Piscatoris, die 18. Maji 1743. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. Cardinalis Passionensis.

LXXXVI.

Militiae Hierosolymitanae, & Incolis Insularum ipsius Ditioni subjectarum, plura Indulta conceduntur, ad formam Bullae, quae dicitur *Cruciata*.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium a laudibus Or-

QUONIAM inter Militares Ordines, quibus Catholicam Religionem juvari, & ab Ini-

miciis strenue defendendi gaudemus, Hierosolymitanus insignem retinet locum: Is enim pro Christi gloria, & contra perditissimos Mahumetanae labe infectos homines summa contentione pugnavit; Christianas Regiones ab illorum incursionibus totis viribus assidue tuetur: Milites quoque, qui in eum recipiuntur, probata generis Nobilitate pollentes, ut alacrius in armorum exercitatione proficiant, promptioresque, & aptiores ad labores suscipiendos reddantur, domesticis relictis commodis, a nuptiis se abstinent, ac perpetuam vovent castitatem: Propterea Nos, Divinae gratiae munere in suprema Beati Petri Sede collocati, erga praclarum, & de Ecclesia, ac Sede praedicta optime meritum Ordinem praecipuum Pontificiae benevolentiae significationem proderet cupientes, illum non solum peculiarium privilegiorum largitione ornare, sed etiam, in ejus necessitatibus, auxiliis prosequi ducimus oportunis.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, Militia Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, ex sui Instituto, bellum adversus communem Christiani nominis Hostem incessanter, non aliquo tantum temporis spatio, nec aliquibus ad id impellentibus controversiis, sed perpetuo, totoque anni tempore gerat, ac in eum finem muatissimas, & bellico apparatu, omnique machinarum genere instructissimas Classes compareret, illasque a Dilectis Filiis Fratribus Militibus dictae Militiae rei maritimae peritissimis directas, pro necessitate temporum huc illic convertens, Mare Mediterraneum a Barbaris Praedonibus, & Piratis, in Mercatorum, ac iter facientium commodum, & securitatem, longe lateque tutum reddat; praetereaque, ex eodem Instituto, infirmorum curam in Xenodochiis exerceat, ac praemissa omnia, cum magna Christianae Reipublicae utilitate, & decore, huc usque laudabiliter adimpleverit, & executi fuerit; & ob id, ac etiam ob subsidia aliquoties Catholicis Principibus arma contra Inimicos Crucis Christi gestantibus data, ingentes, & penae innumeras pecuniarum summas infumpserit; ac communis Aerarii dictae Militiae redditibus, qui omnes in praedictorum Operum adimplementum erogantur, ad tam gravia onera supportanda imparibus existentibus, magnam vim aeris alieni, certis annuis responsionibus sub certis rationibus perfolvendis subjecti, tam Romae, quam Genuae, & alibi contrahere coacta fuerit; & dudum ultimo Hungarico contra communem hostem praedictum gliscente bello, ex eo quod auxiliares electae copiae, experti Nautae, & tormentorum bellicorum Magistri, tunc per eandem Militiam in Hungaria Regnum suppetias missi, penae omnes perierant, plurimum annuarum praestacionum favore Familiarum illorum qui tunc obierant, in tanta Calamitatis levamen, distributum, & infimul annuam summam octo millium scutorum excedentium (quae aliqua in parte fructu adhuc durat) oneri se subjecerit: Propterea eadem Militiam debitorum proprias vires excedentium pondere gravata existente, nec a suis Commendis, quae Militibus Commendatoribus ejusdem Militiae ex eis alimoniam percepturis, ac culturam bonorum; ac certorum onerum adimplementum, & praecipua dictae Militiae munera executuris, & subituris, quorum decedentium, & in bonis habentium spolia ad dictum commune Aerarium spectant, conceduntur, ex quibus jam viginti duo cum dimidio pro quolibet Centenario reddituum illarum, communi Aerario praedicto quotannis perfolvuntur, ulum aliud tam urgentibus indigentis sublevandis aptum subsidium capiendi spe affulgente; bo. mem. Raymundus Despuig, tunc dum viveret, dictae Militiae Magnus Magister, alias fel. rec. Clementi PP. XII. Praedecessori Nostro

1743. dnis Militaris S. Jo. Hierosol.

Illius onus duplex, Bellum Sacrum, & Infirmorum cura.

Quibus sustinendis ingentes sumptus impendunt, & ex alienum contractum.

Absque spe levaminis ex redditibus ipsius Militiae.

Preces oblatae Clementi PP. XII.

